

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان
۰۱ اکتوبر ۲۰۱۵

در افغانستان چه می گذرد؟

۲۸۸

در کندز چه می گذرد؟

طالبان جنایتکار این نوکران دون صفت و پست فطرت سازمان جاسوسی پاکستان ناوقت های روز دوشنبه ۶ میزان سال ۱۳۹۴ با حمله وحشیانه و گسترده به شهر کندز هجوم آوردند. به گفته شاهدان عینی در این حمله بیش از پنج هزار طالب وحشی و درنده از کشور های پاکستان، چین، ازبکستان، تاجیکستان و طالبان وحشی و جاهل داخلی شرکت کرده و بدون مواجه شدن با کمترین مقاومتی در ظرف چند ساعت توانستند شهر کندز را به اشغال خود در آورده و اجیران دولت پوشالی را تا میدان هوایی به عقب زدند.

در روز حمله مقامات بلند پایه دولت پوشالی از جمله والی نام نهاد و ترسوی کندز به نام صافی در کشور تاجیکستان و در عیاشی به سر می بردند و هیچ مقاومتی در برابر این اهریمن ها صورت نگرفت. با آن که آوازه های جابه جایی طالبان جنایتکار در شهر کندز به گفته مقامات امنیتی در دولت پوشالی به آن ها گزارش گردیده بود و چند روز قبل از حمله آگاهی داشتند، اما هیچ اقدامی صورت نگرفت.

هجوم وحشیانه و غدارانه طالبان جنایتکار و وابسته باعث گردید تا در اولین ساعات روز تعداد زیادی از اهالی کندز که قدرت و توانائی فرار را داشتند، خانه و کاشانه شان را به عجله ترک و راهی ولایات همجوار یا کابل گردند و اکثریت توده های زحمتکش و ستمدیده شهر کندز که کوچکترین امکانی برای فرار نداشتند با وحشت و دلهره در خانه های شان پنهان شدند.

در ظرف چند ساعت شهر خالی از سکنه گردید و هیچ گشت و گذاری در شهر دیده نمی شد، جز مثنی ریشوی چتل خور و خبیثی به نام طالب که نه از نظافت بوی می برند و نه از انسانیت. شعار آنها «زنده باد اسلام، زنده باد مجاهدین امارت اسلامی» و هدف آنها گرفتن «غنیمت»، برنامه اقتصادی آنها غارت و چپاول دارائی های مردم و بالاخره برنامه علمی آنها ساختن «مدرسه» است.

هجوم به شفاخانه زایشگاه و به قتل رساندن چندین نرس زن، به آتش کشیدن و تاراج مؤسسات دولتی و غیر دولتی، چور و چپاول طلا فروشی ها، دزدی بانک های خصوصی و دولتی، قتل و کشتار بیش از صد ها انسان (گزارش ها می رساند که در سه روز گذشته بیش از ۱۵۰ غیر نظامی کشته و بیش از ۱۸۰ غیر نظامی دیگر زخمی شده اند و در شفاخانه ها جایی برای نگهداری زخمی ها وجود ندارد) و به زیر موثر نمودن و به رگبار بستن انسان ها به نام پولیس،

اربکی و کارمند دولتی و بالاخره تلاشی خانه به خانه برای شناسایی و پیدا نمودن کسانی که با دولت پوشالی کار می کنند از کارهایی اند که وحوش طالب به آن دست زده اند.

شاهدان عینی می گویند که اثاثیه و اجناس تمامی دفاتر و مؤسسات دولتی و غیر دولتی تاراج گردیده و این اجناس را به ولسوالی چهار دره انتقال داده اند. بیش از ۷۰۰ عراده واسطه نقلیه دولتی و غیر دولتی نیز توسط طالبان جنایتکار جمع آوری و به ولسوالی متذکره منتقل گردیده است. تسلیحات فراوان سبک و سنگین نیز از ولایت کندز توسط طالبان به «غنیمت» گرفته شده است. همچنان طالبان وحشی کنترل زندان محلی کندز را به دست گرفته و بیش از ۶۰۰ زندانی را آزاد کردند.

پیشروی به سوی میدان هوایی کندز جریان دارد و هر لحظه احتمال دارد که میدان هوایی نیز به دست نیرو های اهریمن و جلادان پاکستانی بیفتد. قابل یادآوریست که اکثریت کارمندان دفاتر حکومتی و نیرو های امنیتی دولت پوشالی بعد از حمله طالبان جنایتکار به شهر کندز، به میدان هوایی کندز تجمع نموده اند. در صورت تصرف میدان هوایی کندز از سوی طالبان، احتمال وقوع فاجعه انسانی و قتل عام انسانی متصور است.

با وصف آن که سه روز از حمله دد منشانه جنایتکاران طالبی به شهر کندز می گذرد، اما تاکنون کمترین مساعدت دفاعی از سوی دولت پوشالی کابل برای نیرو های امنیتی که در آنجا محاصره گردیده، نرسیده است. تبلیغات گسترده در شبکه های اجتماعی خاک پاشیدن به چشم مردم است و در واقعیت هیچ انگیزه ای برای مقابله وجود ندارد و هر لحظه توده های ستمدیده و درد کشیده کندز در خطر نابودی قرار دارد. هرچند حمله های هوایی از سوی اشغالگران غربی به سردمداری امپریالیسم امریکا گزارش گردیده، اما کماکان قصابان طالبی «بر گذرگاه ها با کنده و ساطور خون آلود مستقر اند و تبسم را بر لب ها جراحی می کنند».

رهائی از وضعیت خونبار جاری به این زودی های متصور نیست. آمادگی ها برای ریختن خون هزاران کندزی از هر دو طرف (درنده های طالبی و نیرو های امنیتی دولت پوشالی) گرفته شده، و این که به چه تعداد توده زحمتکش و ستمدیده دیگر در این سگ جنگی خونین، جان های شان را از دست خواهند داد و هست و بود زندگی شان نابود خواهند گردید، معلوم نیست. راه نجات این است تا فرد فرد مردم ما مسؤولیت خویش را در قبال وطن و باشندگان آن درک نموده با چنگ انداختن به "کلید طلایی" نجات کشور های مستعمره، نیمه مستعمره که چیزی به جز ایجاد "سه سلاح خلق" و با تکیه بر آن پوزه امپریالیسم و فنودالیزم را به خاک مالیدن است، نیست؛ نبرد دورانساز شان را تا پیروزی کامل ادامه دهند. در غیر آن باید با چشمان گریان و نا امیدی نظاره کرده منتظر مرگ و نابودی خویش باشند.